

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 iunie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – Z. Zh./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/I. O.

(Cauza C-554/13) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Directiva 2008/115/CE – Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală – Articolul 7 alineatul (4) – Noțiunea „risc pentru ordinea publică” – Condiții în care statele membre pot să nu acorde un termen pentru plecarea voluntară sau pot să acorde o perioadă mai scurtă de șapte zile]

(2015/C 270/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Z. Zh., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pârâți: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I. O.

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici naționale potrivit căreia un resortisant al unei țări terțe, care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru, este considerat ca prezentând un risc pentru ordinea publică în sensul acestei dispoziții, numai pentru motivul că acest resortisant este suspectat de săvârșirea unui act pedepsibil, calificat drept infracțiune în dreptul național, sau a făcut obiectul unei condamnări penale pentru un asemenea act.
- 2) Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/115 trebuie interpretat în sensul că, în cazul unui resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru și care este suspectat de săvârșirea unui act pedepsibil, calificat drept infracțiune în dreptul național, sau care a făcut obiectul unei condamnări penale pentru un asemenea act, alte elemente precum natura și gravitatea acestui act, timpul scurs de la săvârșirea actului, precum și circumstanța că acest resortisant era pe punctul de a părăsi teritoriul acestui stat membru la momentul interpelării sale de către autoritățile naționale pot fi relevante în cadrul aprecierii aspectului dacă resortisantul respectiv prezintă un risc pentru ordinea publică în sensul dispoziției menționate. În cadrul acestei aprecieri, prezintă de asemenea relevanță, dacă este cazul, orice element care privește fiabilitatea suspiciunii referitoare la infracțiunea imputată resortisantului vizat al unei țări terțe.
- 3) Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/115 trebuie interpretat în sensul că recurgerea la posibilitatea, oferită de această dispoziție, de a nu se acorda un termen pentru plecarea voluntară atunci când resortisantul unei țări terțe prezintă un risc pentru ordinea publică nu necesită o nouă examinare a elementelor care au fost deja analizate pentru a constata existența acestui risc. Totuși, orice reglementare sau orice practică a unui stat membru în materie trebuie să garanteze verificarea de la caz la caz a aspectului dacă neacordarea unui termen pentru plecarea voluntară este compatibilă cu drepturile fundamentale ale resortisantului respectiv.

⁽¹⁾ JO C 9, 11.1.2014.